

Arrest

nr. 210 286 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 mei 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 juni 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor verzoeker en van attaché E. MENSAH, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 december 2017 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, in functie van zijn Belgische partner, mevrouw N.D.S.

Op 31 mei 2018 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 1.12.2017 werd ingediend door:

Naam: E., S. L. Y. Nationaliteit: Egypte (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft 1.12.2017 een aanvraag gezinshereniging ingediend, in hoedanigheid van echtgenoot van mevrouw D.S.N. (...) met de Belgische nationaliteit.

Betrokkene beroept zich aldus op artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1°, juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt:

"§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen. 2° (...) 3° (...)"

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;"

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten neer:

- een zelfgeschreven verklaring van de referentiepersoon betreffende haar maandelijks vaste en variabele kosten waarin zij tevens verklaart dat haar dochter N.B. al haar financiële verrichtingen doet en dat zij haar ook financieel helpt bij de aankoop van kledij, schoenen en onverwachte uitgaven. Voorts verklaart zij dat betrokkene ondertussen op zoek is naar werk en hoogstwaarschijnlijk bij een kapper aan de slag zal kunnen gaan: betrokkene gaat er aan voorbij dat het de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het gaat om een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon wordt voorzien. (Arrest RvS nr 240 164 van 12 december 2017)*
- een attest werkloosheid (dd. 8.01.2018) van het ACLVB met bijhorend rekeninguittreksel (dd.2.12.2017)*
- een aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen Inkomstenjaar 2016 - Aanslagjaar 2017: dit gedateerde document wordt niet in overweging genomen in het kader van de beoordeling van de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon.*

Uit de voorgelegde documenten blijkt dus dat de referentiepersoon van een werkloosheidsuitkering geniet.

Betrokkene heeft niet aangetoond dat is voldaan aan de in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet vervatte verblijfsvoorwaarde dat de Belgische referentiepersoon dient te beschikken over stabiele,

toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Concreet wordt vastgesteld dat betrokkene als bewijs van de bestaansmiddelen van zijn Belgische echtgenote een stuk voorlegt waaruit blijkt dat zij werkloosheidsuitkeringen geniet. Er dient evenwel op gewezen te worden dat niet blijkt dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk dan wel is vrijgesteld van deze verplichting, waardoor gelet op het bepaalde in voormelde wetsbepaling deze werkloosheidsuitkeringen niet in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Gelet op het feit dat er in casu geen bestaansmiddelen voorliggen die, conform hetgeen is bepaald in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, in aanmerking kunnen worden genomen, dient er niet te worden overgegaan tot het doorvoeren van een behoefteanalyse overeenkomstig artikel 42, § 1 van de Vreemdelingenwet

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij licht dit middel toe als volgt:

“3.3. De middelen

Geput uit de schending van artikel 40bis & ter Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel;

aangezien de bestreden beslissing voorhoudt "dat niet blijkt dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk dan wel is vrijgesteld van deze verplichting";

dat art. 40 ter, 2° Vw terzake stelt dat :

"De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintigprocent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt (eigen onderlijning)."

dat de partner van verzoeker, dewelke bijna 61 jaar is, +/- een jaar geleden door omstandigheden onafhankelijk van haar wil haar werk o.b.v. arbeidsovereenkomst verloor;

dat zij voorheen inkomsten uit officiële tewerkstelling had, bleek afdoende uit het aanslagbiljet personenbelasting ij 2016 - aj 2017 hetgeen door verzoeker was als stuk was bijgevoegd aan zijn aanvraag;

dat de partner van verzoeker sinds haar ontslag een maandelijkse werkloosheidsuitkering van bijna 1.300,00€ én dat de maandelijkse huurlasten van verzoeker en zijn partner slechts 495€ per maand bedragen;

dat de partner van verzoeker na haar ontslag onmiddellijk en actief op zoek is gegaan naar nieuw werk (zie stuk 2 : kopie sollicitatiewerkmap mevrouw D.S.N.);

dat echter gelet op haar leeftijd van 61 jaar haar tewerkstellingskansen quasi nihil zijn;

dat verzoeker terzake wenst te verwijzen naar de vraag om uitleg over de tewerkstellingskansen van 50-plussers aan de bevoegde Vlaams Minister MUYTERS gesteld in de Commissievergadering Economie, Werk, Sociale Economie, Innovatie en Wetenschapsbeleid van 28.09.17 in het Vlaams Parlement (zie terzake <https://www.vlaamsparlement.be/commissies/commissieveraderingen/1190943/verslag/1192277>);

dat de bestreden beslissing dan ook getuigt van een totaal gebrek aan realiteitszin door dit concrete element van leeftijd van de partner van verzoeker niet af te toetsten aan de huidige arbeidsmarktomstandigheden;

dat voorts verzoeker, dewelke 39 jaar is, zelf absoluut zelf de intentie heeft om zo snel als mogelijk werk te vinden en in dit kader hij intensief cursus Nederlands (zie stuk 3 deelcertificaten cursussen Nederlands E.S.L.Y.) volgt teneinde zijn kansen als werkzoekende op de arbeidsmarkt te verhogen;

dat aldus de thans bestreden beslissing niet gestoeld is op een correcte feitenvinding en tevens van alle redelijkheid ontbloot is;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 31.05.18 dan ook niet alleen artikel 40bis & ter Vreemdelingenwet schendt doch bovendien niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, ook en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;"

Volgens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is de overheid wettelijk verplicht om haar beslissing te motiveren door de juridische en feitelijke overwegingen op een "afdoende" wijze op te nemen in de akte. Dit betekent dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De term "afdoende" houdt in dat de motivering pertinent moet zijn, namelijk dat de overwegingen de beslissing voldoende moeten dragen.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel en het feit dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een Unieburger.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen blijkt niet.

Waar verzoeker de motivering van de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en deze willekeurig en manifest onredelijk noemt, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. In de bestreden beslissing heeft de gemachtigde vastgesteld dat de referentiepersoon een aantal documenten voorlegde, namelijk een verklaring betreffende haar vaste en variabele kosten en waaruit

blijkt dat haar dochter haar financieel steunt en dat verzoeker zelf op zoek is naar werk en hoogstwaarschijnlijk bij een kapper aan de slag kan, een attest werkloosheid, en een aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen. Tegelijk stel de gemachtigde dat uit deze documenten wel blijkt dat de Belgische onderdaan een werkloosheidsuitkering geniet, maar hiermee op geen enkele manier aantoonbaar dat zij actief op zoek is naar werk. Verzoeker betwist deze vaststelling niet, maar meent dat de bestreden beslissing onredelijk en onzorgvuldig is genomen en dat het de gemachtigde aan realiteitszin ontbrak door de leeftijd van de referentiepersoon, wier tewerkstellingskansen als 61-jarige volgens verzoeker quasi nihil zijn, niet af te toetsen aan de huidige arbeidsmarktomstandigheden.

De Raad onderzoekt de beweerde schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van de artikelen 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet, die verzoeker eveneens geschonden acht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 40bis, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;”

Artikel 40ter bepaalt als volgt:

“§ 1. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2°[...].

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen. (...)”

Uit deze bepalingen blijkt duidelijk dat voor het beoordelen van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon de middelen verkregen uit een werkloosheidsuitkering alleen in aanmerking komen indien de Belg bewijst dat hij of zij actief naar werk zoekt, tenzij hij of zij is vrijgesteld van deze verplichting. De Raad kan de gemachtigde volgen waar deze in de bestreden beslissing heeft gemotiveerd dat uit de voorgelegde documenten niet bleek dat de referentiepersoon op zoek is naar werk, wat door verzoeker ook niet wordt betwist. De Raad wijst er in dat opzicht op dat waar verzoeker bij het verzoekschrift nog bijkomend de sollicitatiemap van de referentiepersoon voegt, de regelmatigheid van een bestuursbeslissing moet worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te

nemen (beoordeling ex tunc). Aangezien niet blijkt dat deze sollicitatiemap voorlag aan het bestuur toen de bestreden beslissing werd genomen, kan zij ook niet in de beoordeling door de Raad worden betrokken. Waar verzoeker meent dat de gemachtigde de beperkte tewerkstellingskansen van de referentiepersoon omwille van haar leeftijd in de beoordeling had moeten betrekken, kan de Raad niet volgen. De tekst van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet stelt niet het vinden van werk maar de actieve zoektocht naar werk als voorwaarde opdat de inkomsten uit een werkloosheidsuitkering in aanmerking zouden kunnen worden genomen om te bepalen of er sprake is van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Deze bepaling maakt daarbij geen onderscheid naargelang de leeftijd van de betrokkene, of legt geen verplichting op om de situatie van betrokkene te toetsen aan de arbeidsmarktomstandigheden. Ongeacht haar tewerkstellingskansen kwam het de referentiepersoon dan ook toe om voordat de bestreden beslissing werd genomen de nodige bewijzen voor te leggen van haar actieve zoektocht naar werk om te voldoen aan de voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker nog opmerkt zelf absoluut werkwilgig te zijn en in dit kader al intensief Nederlandse les te volgen, wijst de Raad erop dat verzoeker daarmee thans niet aantoon over inkomsten te beschikken. In de mate dat verzoeker aanstuurt op de nood aan een behoefteanalyse, door erop te wijzen dat de referentiepersoon, nl. zijn partner een maandelijkse werkloosheidsuitkering ontvangt van bijna 1300 euro terwijl hun maandelijkse huurlasten slechts 495 euro bedragen, merkt de Raad op dat dergelijke behoefteanalyse niet moet worden uitgevoerd wanneer, zoals in casu, geen bestaansmiddelen voorliggen die overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet in aanmerking kunnen worden genomen.

Uit het voorgaande blijkt niet dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing onredelijk of onzorgvuldig heeft gehandeld, zodat geen schending van de zorgvuldigheidsplicht, van het redelijkheidsbeginsel, of van de materiële motiveringsplicht in het licht van de artikelen 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

Het middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES